

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **Z. O.**

skazanej za przestępstwo z art. 177§2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 18 czerwca 2024r.

wniosków obrońców skazanej

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku

z dnia 23 marca 2022., sygn. akt II K 676/20,

utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 15 listopada 2022r., sygn. akt IV Ka 495/22

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosków

UZASADNIENIE

Wnioski obrońców skazanej nie zasługiwały na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie wówczas, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek ten powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże

prawdopodobieństwo zasadności podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Wniosek sporządzony w niniejszej sprawie w dniu 24 listopada 2023r. nie spełnia powyższych wymogów, ani nie zawiera takiej argumentacji, która przemawiałaby za wstrzymaniem wobec Z. O. zapadłego wobec niej orzeczenia. Jedyną okolicznością, która miałaby, w ocenie obrony, za tym przemawiać jest duże prawdopodobieństwo wykonania wyroku w pełnym zakresie jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem kasacji, co w przypadku jej uwzględnienia byłoby oczywiście niesprawiedliwe dla skazanej.

Sam jednak fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania kary, bowiem nie można zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok. Zauważenia przy tym wymaga, że postawione w kasacji zarzuty nie mają charakteru bezwzględnych przesłanek odwoławczych – wskazano w nich na naruszenie przez Sąd II instancji prawa procesowego, tj. między innymi art. 433§2 k.p.k. w zw. z art. 457§3 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. i art. 170§1 k.p.k., zaś ocena ich zasadności nie może być postrzegana jako jednoznaczna, skoro w odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Odnośnie zaś wniosku z dnia 6 czerwca 2024r. (który wpłynął do Sądu Najwyższego z dniem 17 czerwca 2024r.) przedstawione w nim okoliczności związane ze złym stanem zdrowia psychicznego skazanej w pierwszej kolejności powinny być przedstawione w postępowaniu wykonawczym we wniosku o odroczenie wykonania kary bądź przerwę w jej odbywaniu.

Wszystko powyższe powoduje, że wnioski złożone w sprawie nie zasługiwały na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[PGW]

[ms]

